

Indelukket

Silkeborg Kommune købte i 1899 Indelukket som park og skov for publikum. Før den tid var området statens ejendom - et indhegnet skovområde, som publikum var udelukket fra.

Den 5. juni 1901 blev grundloven fejret på en nyryddet festplads, og siden den dag har Indelukket været et yndet udflugtsmål for silkeborgensere og turister.

Bådehavne

I skoven blev der i 1919 udgravet en havn og i 1939 yderligere en, denne gang udført som beskæftigelsesarbejde.

Motorbådsfolket har dermed i årtier sat sit præg på livet i Indelukket.

Campingliv

Lejrpladsen startede i det små centralt placeret i Indelukket, men blev i 1945 flyttet til den nuværende placering som moderne campingplads, der flere gange er blevet udvidet.

Friluftsteater

Friluftsteatret med scene blev anlagt i 1946 af unge ledige og havde oprindeligt 6000 bænkepladser. Det viste sig dog at være for stort, og i 1984 blev det "slanket" til en tredjedel størrelse.

Natur, folkeliv og afslapning

Fredskoven blev i 1952 mulig at drive som lystskov. Omlægningen til det parklignende præg, i den del af Indelukket, der er nærmest byen, begyndte i 1961. Den fortsatte i 1999, da en kraftig storm lagde den mørke gran-skov mellem kolonihaverne og friluftsteatret ned. Den nye skovplantning her er mere lys, åben og varieret.

Minigolfen kom til Indelukket i 1950, hvor banen åbnede under navnet "babygolf".

Vejlbo Mose

Tørveudvinding

Vejlbo Mose var en gang en lavvandet sø, der groede til og blev til mose. Folk fra Silkeborgegnen har gennem århundreder gravet tørv her.

Silkeborg Papirfabrik havde i midten af 1800-tallet behov for tørv, og papirfabrikant Michael Drewsen startede en stor industriel produktion af tørv.

Mosen blev gennemgravet i fuld dybde, hvorved den nuværende "sø" i mosen opstod.

Planteliv

Selve mosefladen er rester af den gamle højmoser, og vandet er surt og næringsfattigt.

Plantevæksten er derfor mest dværgbuske, halvgræsser og mosser. Her er områdets mest artsrige dværgbusksamfund med f.eks. blåbær, rosmarinlyng og tyttebær

Langs søens bred kan man finde pors, kærmysse og gifttyde.

Siden 1986 har Naturstyrelsen plejet området for at genskabe og fastholde mosenaturen og undgå selvsået skov.

Det har bl.a. resulteret i at her er Midtjyllands tætteste bestand af hugorme.

Skoven mellem Ferskvandscenteret og Vejlsø

Skovområdet her fremtræder i dag som en meget lysåben skov.

Baggrunden herfor er at man tidligere har forsøgt at lave et arboret her (en samling af træer og buske). Det projekt er nu skrinlagt, men man kan stadig finde en del skilte der omtaler arboretet, og på mange træer hænger der navneskilte.

I de enkelte afdelinger findes desuden en lang række eksotiske træarter imellem de hjemmehørende danske arter.

Området er udlagt til urørt skov, og vil med tiden vokse mere og mere og mere vildt og mange af de specielle arter vil sikkert forsvinde.

Hele området er et godt sted at se efter fugle. Den store variation giver mange arter, og den lysåbne skov, gør at man har en god chance for at se dem. Langs åen ses regelmæssig isfugl, og et bredt udvalg af svømmefugle. I skoven ses både flagspætte, grønspætte og sortspætte.

Skoven er desuden et godt sted at finde svampe. Udover mange udmærkede spisesvampe gør den gamle skov også, at her kan findes flere specielle arter, der ellers ikke er almindelige, som korkpigsvampe, klidhat og snyltende rørhat.

Søerne

Brassø gennemstrømmes af Gudenåen og danner sammen med Borresø og Julsø et sammenhængende søområde mellem Silkeborg og Ry.

Søen er næringsstofbelastet og derfor ofte grøn af alger. Her er store bestande af fisk som brasen og skalle. Sandart, gedde og aborre er almindelige rovfisk i søen.

Vejlsø får vand fra Almind Sø. Den er lavvandet og er om foråret et godt gydested for fisk.

Almind Sø er en af Danmarks reneste søer. Vandet kommer fra en række kilder på søens sydside.

Sødybden er flere steder mere end 20 meter.

Vejlbo Mose Sø er brunvandet. Vandet er næringsfattigt og surt på grund af humus fra tørvemosen.